

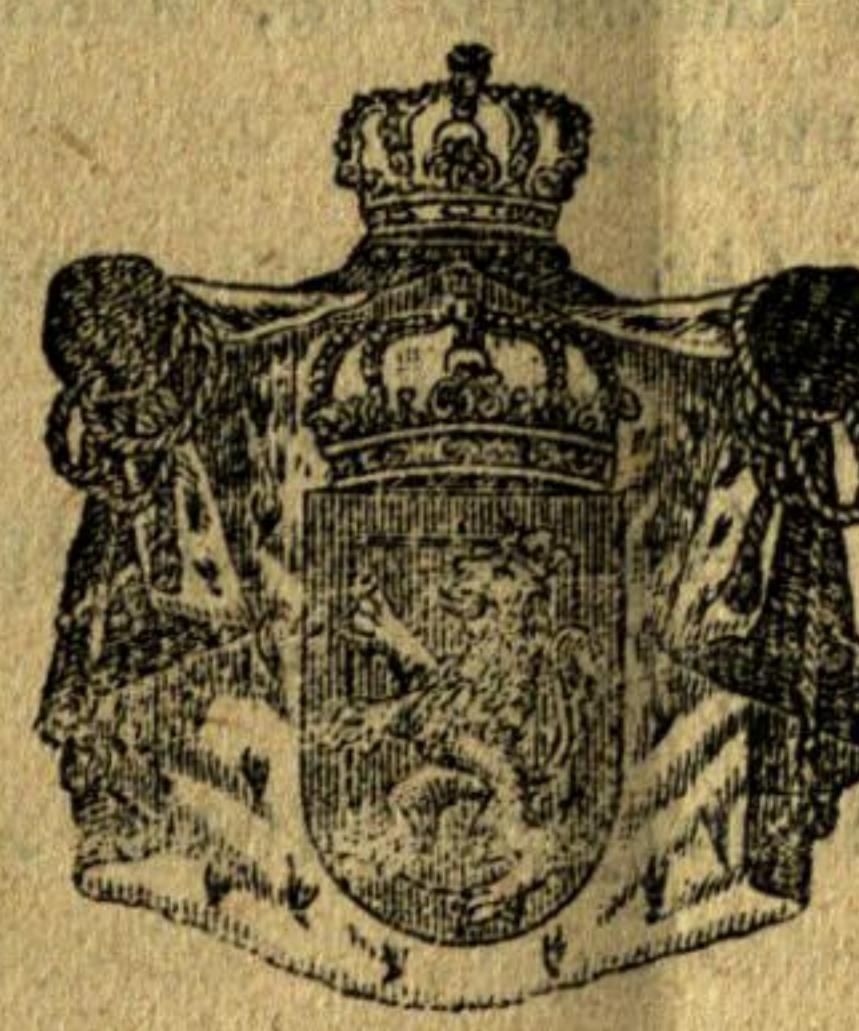
ДЪРЖАВЕН ВѢСНИК

„ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКЪ“

ще издава

за сега дваждъ въ седмицата:
въ Сръда и Събота.

Поръчки и писма
за „Държавен вѣсникъ“
се испрашватъ
до администрацията
въ Министерството на Народното просвещение.

Пъната на
„Държавен вѣсникъ“
за до 1-ий януари Е.
10 франка.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща:

За единъ гармоненъ редъ за първиятъ
три пъти по 30 сант., а за всякий
послѣдующий — 20 сантима.

Година II.

София, срѣда 17-ий септември 1880 г.

Брой 72.

СЪДЪРЖАНИЕ: Указъ по Министерствата на Вътрешните Дѣла и на Просвещението. — Кратки Извлечения изъ донесенията на окр. управители и фин. чиновници за състоянието на производственията. — Рапортъ на комисията испратена въ Кюстендилския окръгъ. — Оявление отъ Министерството на Финансите. — Задочено рѣшение отъ Видинския Окр. Съдъ. — Запрошене отъ Ловчанския Окръженъ Съдъ и пр.

По Министерството на Вътрешните Дѣла

УКАЗЪ

№ 428

Ний Александър I.

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България.

Споредъ предложението на Нашиятъ Министър на Вътрешните работи представено Намъ съ докладътъ му отъ 25 юли 1880 година подъ № 2652

Постановихми и Постановявами:

I. На бъжанцитъ селени земедѣлци, които сѫ се върнали и се връщатъ, домоветъ, нивитъ, лозята и бостаници да се отдаджатъ въ владѣніе тѣхно безъ испълнението сѫдебнитъ формалности, които сѫ установени отъ постановленето на съвѣтъ при бившето управление на Императорски Руски Комисаръ отъ 2 августъ 1880 г подъ № 47

II. На сѫдитъ (селени земедѣлци бъжанци), които сѫ се върнали и се връжатъ тая година да се даде и частта отъ тая годишна аренда — плата, които частъ се пада на правителството, била тя въ натура отъ производственията, била въ пари, споредъ условията на отдаване въ аренда.

III. Горитъ, воденицитъ, дюгнитъ и тѣмъ подобници, както и чифлигитъ, сир. земитъ, които стопанинъ, бъжанци, не обработватъ сами, а съ слуги или наематели, се искушаватъ отъ това и се отдаватъ на стопанинъ въ владѣніе само слѣдъ испълнението формалноститъ на постановленето на съвѣтъ при бившето управление на Императорски Руски Комисаръ.

Сѫщо продажбата на преброенитъ въ ст. I имущество, които сѫ получени безъ испълнението сѫдебнитъ формалности на помянкото горѣ постановление, да става само слѣдъ испълнението тия формалности.

Нашиятъ Министър на Вътрешните Дѣла се натоварва съ упълнението на настоящиятъ указъ.

Даденъ въ Св. Обителъ на Св. Иоанна Рилскаго на 26 юли 1880 год.

На първообразното съ собствената рѣка на Негово Височество подписано:

Александър.

Примодписано:

Министър на Вътрешните Дѣла Г. Тишевъ.

По Министерството на Просвещението.

Съ указъ подъ № 346 отъ 1-ий юлия 1880 назначава се Елена Казанлѫшева учителка отъ II класъ въ Софийската Дѣвическа Учителска Семинария започвайки отъ 1-ий юлия т. г.

Съ указъ подъ № 370 отъ 17 юли 1880 назначава се Атанасъ Узуновъ за учител отъ II класъ въ Софийската Класическа гимназия започвайки отъ 1-ий юлия т. г.

Съ указъ подъ № 371 отъ 17 юли 1880 Мария Шимеджиева бившата редовна учителка въ Соф. Дѣвическа гимназия се назначава за учителка отъ II класъ въ Софийската Дѣвическа Учителска Семинария започвайки отъ 1-ий юлия т. г.

Съ указъ подъ № 372 отъ 17 юли 1880 бивши инспекторъ и учител въ Дубнишкото четверо-класно училище

Ив. Ц. Карапетъ се назначава за учител отъ II класъ въ Дубни Учителска Семинария, — започвайки отъ 1-ий юлий т. г.

Съ указъ подъ № 375 отъ 17 юли 1880 назначава се Г. Дерманчевъ за учител отъ II класъ въ Цариградската Учителска Семинария, започвайки отъ 15-ий юлий т. г.

Съ указъ подъ № 376 отъ 17 юли 1880 бивши учител отъ II класъ въ Габровската Реална Гимназия Савва Илиевъ се назначава за учител отъ първи класъ въ сѫщата гимназия, започвайки отъ 1-ий юлий т. г.

Съ указъ подъ № 377 отъ 17-ий юлий 1880 бивши учител отъ втори класъ въ Петровавловското Духовно училище въ Търново Петър Щоковъ се назначава за учител отъ 1-ий класъ въ сѫщото училище започвайки отъ 1-ий августъ т. г.

Съ указъ подъ № 378 отъ 17 юли 1880 назначава се С. Ивановъ за учител отъ II класъ въ Цариградската Учителска Семинария започвайки отъ 5-ий юлий т. г.

Съ указъ подъ № 396 отъ 17 юли 1880 уволянява се отъ 1-ий августъ т. г. отъ длѣжността учител отъ втори класъ въ Петровавловското Духовно училище въ Търново Никифоръ Костандиновъ и се назначава за Директоръ и учител отъ втори класъ въ Търновската Дѣвическа гимназия.

Съ указъ подъ № 401 отъ 17 юли 1880 назначава се на селенинъ отъ с. Голъмо Ялари за поддръжане на училището имъ презъ идущата учебна година едновременно помощъ отъ 750 фр.

Съ указъ подъ № 403 отъ 17 юли назначава се едновременно помощъ на селенинъ отъ село Батошево 1500 фр. и на село Бери-мирци 600 фр. за довършване на новоначнатитъ имъ училищни здания.

Съ указъ подъ № 404 отъ 17 юли 1880 назначава се на гражданинъ отъ града Елена едновременно помощъ отъ три хиляди франка за въздигане на изгорѣлото имъ училище.

Съ указъ подъ № 407 отъ 17 юли 1880 уволянява се отъ 1-ий юли на Янка П. Дивитакова отъ Търново годишна помощъ 720 фр. земени отъ сумата предвидена въ текущий държавенъ бюджетъ за помощъ на престарѣли бѣдни учители.

Съ указъ подъ № 406 отъ 17 юли 1880 назначава се едновременно помощъ на училищата: въ Пирдопъ 2500 франка и въ Орхание 3000 франка.

Съ указъ подъ № 408 отъ 17 юли 1880 назначава се за инвѣредна учителка въ Софийската Дѣвическа Учителска Семинария Олга Круша съ годишна плата двѣ хиляди франка — започвайки отъ 1-ий августъ т. г. земени отъ сумата предвидена въ текущий държавенъ бюджетъ за свърхнати учители.

Съ указъ подъ № 409 отъ 17 юли 1880 назначава се едновременно помощъ отъ 600 фр. на Паскаль Рачевъ отъ Търново ученикъ въ Робертъ Колежъ въ Цариградъ, земени отъ сумата предвидена въ т. дър. бюджетъ за стипендии на учащи се българе въ странство.

Съ указъ подъ № 410 отъ 17 юли 1880 назначава се отъ първи августъ т. г. бивши инспекторъ и учител отъ първи класъ въ четверокласното училище въ Х.-олу Пазарджикъ Стоянъ Зимовъ за учител отъ втори класъ въ Силистренската Учителска Семинария,

Съ указъ подъ № 415 отъ 26 юли 1880 Ефремъ Карапетъ учител отъ втори класъ въ Софийската Класическа гимназия се премѣсява на сѫщата длѣжност въ Кюстендилската Реална Гимназия започвайки отъ 1-ий августъ т. г.

Съ указъ подъ № 417 отъ 26 юли 1880 назначава се на Общината отъ с. Рила едновременно помощъ три хиляди франка за доискарване ново-начнатото имъ

училище отъ сумата предвидена въ т. дър. бюджетъ за помощъ на общинските училища.

Съ указъ подъ № 418 отъ 26 юли 1880 назначава се на града Шюменъ за доплащане на училищното имъ здание едновременно помощъ отъ петъ хиляди франка отъ предвидената въ т. дър. бюджетъ сумма за помощъ на общинските училища.

Съ указъ подъ № 419 отъ 26 юли 1880 назначава се отъ 1-ий юли т. г. на Отца Аверкия П. Стояновъ отъ Жабленский Мънастиръ годишна помощъ отъ шестотинъ франка, земени отъ сумата предвидена въ Държавниятъ бюджетъ за престарѣли бѣдни учители.

Съ указъ подъ № 422 отъ 26 юли назначава се Христю Г. Меджидиевъ за извѣреденъ учител въ Дунавската Учителска Семинария.

Съ указъ подъ № 427 отъ 26 юли 1880 отпуска се отъ сумата назначена въ текущий дър. бюджетъ заподдръжане на народните училища помощъ на училищата въ следующите села отъ Видинския учебенъ окръгъ: На село Балей 300 — фр.; на село Бракевци 200 фр.; на село Стараатица 250 фр.; на село Бориловац 250 фр. на с. Гунтурузъ 250 фр., и на село Делайна 250.

Съ указъ подъ № 436 отъ 1-ий августъ 1880 дава се едновременно помощъ 1-о) въ града Провадия за доискарване градското имъ училищно здание 1000 фр. 2) въ селата: Хасанъ-Фака и Конакъ по хилядо фр. за съзрядане училищни здания; 3) въ село Чупрена за поддръжане училището имъ презъ текущата година — триста франка — всички — земени отъ сумата предвидена въ т. дър. бюджетъ за помощъ на общинските училища.

Съ указъ подъ № 438 отъ 1-ий августъ 1880 назначава се за извѣредни учители въ Габровската Реална Гимназия Свѧц. Стефанъ Къневъ и Христю Щокевъ започвайки отъ 1-ий августъ — т. г. и съ годишна плата по-три хиляди франка —

Съ указъ подъ № 439 отъ 1-ий августъ 1880 назначава се отъ 1-ий юли т. г. на Никола Илиевъ отъ с. Кризина, годишна помощъ 480 фр. земени отъ сумата определена въ т. дър. бюджетъ за престарѣли и бѣдни учители.

Съ указъ подъ № 440 отъ 1-ий августъ 1880 назначава се Павелъ Теодоровичъ за Директоръ и учител въ Варненската Реална гимназия — започвайки отъ 1-ий августъ т. г. и съ годишна плата петъ хиляди фр.

Съ указъ подъ № 442 отъ 1-ий августъ 1880 назначава се за учители отъ втори класъ въ Силистренската Учителска Семинария Т. А. Черневъ и К. Стателовъ започвайки отъ 1-ий августъ т. г.,

Съ указъ подъ № 443 отъ 1-ий августъ 1880 назначава се за извѣредна учителка въ Софийската Класическа гимназия Николай Николаевъ съ годишна заплата — три хиляди франка и започвайки отъ 1-ий августъ т. г.

Съ указъ подъ № 474 отъ 27 августъ 1880 назначава се едновременно помощъ отъ хилядо фр. на жителите отъ града Златица за поддръжане училището въ тоя градъ — земени отъ сумата назначена въ т. дър. бюджетъ за поддръжане общински училища,

Съ указъ подъ № 475 отъ 27 августъ 1880 отчиства се отъ 1-ий септември т. г. отъ длѣжността учител отъ втори класъ при Софийската класическа гимназия протоиерей Теодоръ С. Митовъ съгласно съ прошението му.

Съ указъ подъ № 476 отъ 27 августъ 1880 увеличава се стипендията на ученика Ивана Димитровъ, който изучава живопиството въ Букрещъ отъ шестътогодинъ на деветъстотинъ франка — земени отъ сумата предвидена за стипендии на учащи се въ странство.

Съ указъ подъ № 477 отъ 27 августъ увеличава се отъ 1-ий септември т. г. годишната стипендия на Евгения Димиева ученица въ висшите женски курсове въ Киевъ отъ 900 — на хилядо и двѣстѣ франка — добавочнитѣ да се зематъ отъ означената въ т. дър. бюджетъ сумма за стипендии на учащи се въ странство.

Съ указъ подъ № 478 отъ 27 августъ 1880 да-

ва се на общината въ градъ Силистра за поправяне на старото градско училище едновременно помошь отъ двѣ хиляди франка — зети отъ суммата опредѣлена въ т. държавенъ бюджетъ за помошь на общинските училища.

Съ указъ подъ № 479 отъ 27 августъ 1880 назначава се едновременно помошь отъ три хиляди франка на жителитъ отъ градъ Самоковъ за поддържане народното училище въ този градъ — зети отъ суммата за поддържание народни училища.

Съ указъ подъ № 480 отъ 27 августъ 1880 назначава се едновременно помошь отъ 200 фр. на селото Новоселци, Видинско Окружие, за довършване училищното имъ здание.

Съ указъ подъ № 481 отъ 27 августъ 1880 назначава се едновременно помошь отъ 600 франка на жителитъ въ село Голѣма Раковица — Софийско Окружие — за доискарване наченатата постройка за помѣщение на училището имъ.

Съ указъ подъ № 482 отъ 27 августъ 1880 дава се на Кулската община едновременно помошь отъ три хиляди франка за да доискарать новонаначенатото училищно здание въ града Кула и за поддържане на двукасното имъ училище.

Кратки извлечения

изъ донесенията на Окр. Управители и Фин. Чиновници за състоянието на произведенията и въобще по исписваньето на десятината.

до 6 текущий мѣсецъ.

1. Свищовъ: (2 августъ) „Въ по голѣмата част отъ округа броенето на спопитъ, както и провѣряването имъ, се е свършило, а тъй сѫщо и вършилбата е почената.“

2. Сѫщо: (8 августъ телеграмъ) „Описваньето десятъка Свищов. Окр. върви успѣшно. Съвършенното описание слѣдъ 3 дни готово.“

3. Търново: (8 авг. тел.) „Десятъка на полските мѣста напълно описанъ. Остава само отъ части на планинските, дѣто жътвата става по късно. Споредъ зетитъ мѣрки, скоро и тамъ ще бѫде описанъ.“

4. Плѣвенъ: (9 авг. тел.) „Отъ 3 того постоянно вали дѣждъ; вършилбата е спрѣна; кукуруза е много добре.“

5. Шуменъ: (9 августъ тел.) „Исписваньето десятъка ще се продължи до 15 дни, причината дѣждоветъ; за скорошното испльване приети сѫ мѣрки.“ —

6. София: (9 августъ) „Пребояваньето спопитъ и описание селата въ град. районъ се свърши“. —

7. Ловечъ: (9 августъ) „Необикновенитъ и продължителитъ дѣждове отъ 15 дни насамъ, побѣркаха добрия вървѣж на работата“. — Въ повече отъ половината села на окръга се свърши описание и номунето се направи“. — „Ако помогне времето, въ останалите села до 10 дни ще се свърши, съ исключение Троянската околия, дѣто има още зелени ниви“. — „Невсѫдѣ и незначителна е повредата отъ дѣждоветъ“.

8. Дубница: (9 августъ) „Жътвата въ гр. Дубница е свършена“.

9. Е. Джумая: (11 августъ тел.) „По причина силните и непрестанни дѣждове отъ 4 дни насамъ, освенъ вчера, хранитъ се намиратъ още по нивята“. — „Въ Тузлука има непожененки — земени сѫ мѣрки за прибирането“

10. Силистра: (11 августъ тел.) „Описанието на десятъка се свърши въ цѣлия окръгъ; хранитъ добри“.

11. Орхание: (13 августъ) „Опредѣлението десятината на хлѣб. произв. и сѣната ще се свърши до 1-й октомври“.

12. Варна: (14 августъ) Жътвата въобще въ Ф. районъ е благополучна и изобилна“.

13. Севлиево: (15 августъ тел.) Описваньето спопитъ вече свършено съ исключение въ нѣколко балкански махи, още не пожнато“.

14. Търново: (17 августъ) До днесъ въ 150 села, въ Търнов. Окръгъ, десятъка е опредѣленъ и въ това число, всичките поленски села и част отъ балканските. — „Останалите села сѫ по балкана, дѣто жътвата обикновено почва и се свърши 20 дни по късно. — Въ голѣмата част отъ прочетенитъ села, населението успѣ, преди дѣждоветъ, да превози повечето си спопи по този начинъ гарантираха се хранитъ отъ влагата и дѣждоветъ отъ които на нѣкои мѣста, особено въ балканските, храната почти половината е изгубена.“ Населението съ преобренитъ спопи направи голѣма нераспределителностъ: на мѣсто да превозва незабавно слѣдъ броението и опредѣлението номунето, то единъ денъ вози, единъ върши, така щото непревозената храна остава за дѣлго време на открыто поле, на дѣждове и вѣтрове.“ — „Другъ недостатъкъ въ населението: — много повече отъ друга година

посѣто и стана изобилие така че то нѣма средства за превозванье: наемни работници сѫ рѣдко“.

15. Разградъ: (18 августъ тел.) Всичките села прибраха и пренесоха спопитъ си, исключение 8 села, по причина дѣждовното време.“

16. Свищовъ: (18 августъ тел.) „Номуне взето, дѣждоветъ прѣчать на вършилбата.“

17. Разградъ: (18 августъ) Пребояваньето и описание на спопитъ се свърши.

18. Ломъ: (19 августъ тел.) „Броението спопитъ свършило.“

19. Търново: (20 августъ) Въ Тузлука, Дрѣновско и Келифарско описаньето десятъка е напълно свършило, остава планинската част въ Еленско и Трѣвениенско; въ послѣдното нивята още не сѫ поженати.“

20. Шуменъ: (25 августъ тел.) „Броението на спопитъ се свърши, номуне се взе, жителитъ превозоха и хармануватъ; времето благоприятствува.“

21. Плѣвенъ: (26 августъ тел.) Спопитъ на вредъ изброени, и номунето взето.“

22. Шуменъ: (26 августъ) „Отъ 15 тек., като се пооправи времето, незабавно се довърши пребояваньето спопитъ, обдържа се номуне и всички въобще си превозоха спопитъ.“ — „Сега вършатъ.“ — „Нѣма съмѣнение до 10-15 дни ще бѫде Зърното въ селските хамбари, безъ нѣкоя повреда.“

23. Търново: (26 августъ) „Въ Еленската околия описаньето на десятъка е напълно свършило. Остава само Трѣвениенско.“

24. Трѣнь: (16 августъ) „Хранитъ сѫ написани и населението върши, освѣнъ въ 10 планински села.“

25. Берковецъ: (28 августъ тел.) „Описаньето ситното зайре свършило; по всичките села вършатъ.“ — Всичкото сѣно не е описано, защото нѣкой още косятъ.“

26. София: (29 августъ) „Почти на всѣкадѣ е свършена провѣрката, освѣнъ въ планинските села.“ — „Съвършенното провѣряване и опредѣление номунето ще се свърши до 10-15 дни. Подобни свѣдѣния има и за Самоковската Околия.“

27. Сѫщо (3 септемвр.) „Въ течението на мин. августъ времето е благоприятствувало на жътвата и вършението.“ — „Царевицътъ сѫ теже добри.“

28. Свищовъ: (3 септемвр.) Презъ августъ въ нѣкои села, жителитъ на които не успѣли на време да превозятъ спопитъ, хранитъ: жито, ечменъ, овесъ, и просо отчасти сѫ се повредили отъ послѣдните силни и продължителни дѣждове; сѫщо и лозята сѫ повредени отъ дѣждоветъ и отъ мана. Другите произведения, както и мисиритъ сѫ въ добро състояние.“

29. Ловечъ: (1 септемвр.) „Дребната храна, въ слѣдствие голѣмите дѣждове, е повече отъ половината измокрена.“ — „кукуруза е твърдѣ добре. — Лозята сѫ попарени отъ мана и на много мѣста гроздътъ е сплут и пада.“

30. Орхание: (3 септемвр.) „Описаньето десятъка на житата, ячмичицъ, овесъ, ржъта и сѣната сѫ свърши; тѣзи дни ще се почне описание и на кукуруза.“

31. Вратца: (4 септемвр.) „Контролеритъ въ града и окръга провѣриха исписваньето на спопитъ и снеманьето на номунето. Вършилбата, освѣнъ въ нѣкои отъ планинските села, е на свършване вече.“

32. Ломъ: (6 септемвр.) „Спопитъ на вредъ изброени и харманитъ на скоро ще се свърши; отъ кукурузитъ въ окръга $\frac{2}{3}$ сѫ много добри. Лозята и кукуруза на града сѫ повредени отъ градушка.“

33. Кюстендилъ: (6 септемвр.) „Произведенията сѫ много добри; царевицата и тютюна сѫ отлични. Лозята слаби.“

34. Видинъ: (9 септемвр.) Кукуруза е добре. Отъ послѣдните дѣждове лозята пострадаха. На 2 септемвр въ с. Изворъ валило градушка и избила тамошните лози.“

34. Плѣвенъ: (6 септемвр.) „Положението на царевицата е добро; $\frac{3}{4}$ отъ лозята сѫ съвършено убити отъ градушка.“

Главенъ Секретъръ въ Министерството на Финансите
Д. Карапиловичъ.

Р а п о р тъ
Отъ комисията, испратена въ Кюстендилския окръгъ да изучи положението на безземелните селени.

(Продължение отъ миналия брой).

Въ слѣдующето ще изложимъ кесима на единадесетъ Краишките села, прѣди самата война, споредъ казваньето на селените. Житото се давало въ Краишето половина рѣжъ, половина ечмикъ, или овесъ, защото шиеницата, по тая страна не става. При много села не може да се о-

предѣли общи кесимъ, понеже селените, които испитватъ комисията, знаеха само що тѣ сами даватъ.

1. Уши (50 кѣщи) давало на Зейнель Бега 180 кутли жито, по единъ товаръ колци (40), и по 70 оки въглица отъ всѣка кѣща, 60 оки сирене, 10 овни отъ цѣлото село за байрамъ, 60 гроша пари, (на мѣсто дѣждовното време агнета, които селото по напредъ давало) и антария 20 дено жътва, 10 дена косене, 10 дена вършенье (по конъ и човѣкъ отъ всѣка кѣща) на копиловци, Зейнель бегова чифликъ въ полето.

2. Бресъ (9 кѣщи); 300 кутли жито, 45 гроша пари отъ всѣка кѣща, 120 оки въглица.

3. Драголевци (22 кѣщи): до 300 кутли жито, 20 дена жътва, 15 дена вършенье, 10 дена косене, по 2 товара дърва отъ всѣка кѣща, отъ 30—70 оки въглица на кѣща, и нѣщо колъ за плеть.

4. Габрешевци (9 бащини, 32 кѣщи): 360 кутли (по 40 отъ всѣка бащина), 540 оки въглица (по 60 оки отъ всѣка бащина) и 3 дена антария на чифлика Багренци въ полето.

5. Бжозовища (12 кѣщи): 400 кутли, 2 товара дърва на кѣща, 100 оки кюмюръ на кѣща, 400 колъ, 50 оки масло, до 40 дена антария, въ Стенско край Струма.

6. Киселица (20 кѣщи): 256 кутли, сирене и масло (по 10-20 оки отъ кѣща) едно агне отъ цѣлото село, 5 дена жътва, 5 дена вършенье.

7. Метохия (20 кѣщи): 300 кутли, 80 оки въглица отъ кѣща, 24 оки прѣсно сирене, до 100 оки масло, по единъ товаръ дърва отъ кѣща, 16-23 дена вършенье, 20 дена жътва, 15 дена гроздоберъ, едно агне за байрама.

8. Горно Кобиле (13 кѣщи), 260 кутли, 2 товара въглица отъ кѣща, 1 агне, 25 дена жътва, 20 дена вършъба, 12 дена коситба.

9. Чешланци (28 кѣщи или 7 бащини) 210 кутли (по 30 к. отъ всѣка бащина), антария: 10 дена жътва, 10 дена вършилба, 5-6 дена косене, копаяне лозя неопределено време.

10. Църна Рѣка (8 кѣщи): 50 кутли, 20 оки сирене, 200 оки въглица, жънѣли, вършили и пр.

11. Турско-Село (33 кѣщи едно отъ най-богатите села): 1200 кутли, 150-200 кола сѣно, 40-80 гроша пари отъ всѣка кѣща.

Въобще може да се земе, че всѣка кѣща давала е 20-30 кутли жито кесимъ или отсѣкъ (тъй го зовѣтъ по неговъ селенитъ); но това не е определено единъ пътъ за винжги и бега кога е излѣзвалъ по селата самъ казвалъ, както му се щѣло, кой колко има да дава.

Вичките селени — кесимджии единогласно исповѣдали че тѣзи давания и антария безпрестанно се уголѣмявали или „качили“. Въ селото Караманица (въ Каменица, въ бившата част на Наланечката кааза) бега (отъ Кратово) много пъти „качили“ кесима, селените противъ „качушката“, но бега имъ отговорилъ: „кому се не аресва, нека си отиде“. Въ Габрошевци спахията уголѣмилъ кесима преди 4 години съ петь кутли на всѣка бащина. Въ Бъзовища бащата нас еленина, когото испитвахме, давалъ 20 кутли, той самичъкъ захванѣлъ съ 40 кутли а въ нослѣдно време, преди войната, плащаъ 60 кутли. Въ сѫщото село преди 5-6 години спахията захванѣла да зема въглица и масло. Селото Уши исповѣда че Зейнель бегъ е „покачилъ кутлите“; сѫщо бегъ подигналъ кесима на Горно-Кобиле, отъ 80 на 260 кутли.

За сбиранье на този кесимъ, беговите пращали по нѣкои села свои хора; по другите села самите селени карали отсѣка си въ града. Кесима се искала всѣка година безъ милосърдие, и слѣдъ голѣми води, неурожай и пр. много пъти селенина е била принудена да продав

плащало 1300 гроша кесимъ и работяло по 15' дни антария. Селенина Станико Мариновъ отъ Караманица давалъ кесимъ 255 гроша пари (въ място жито и въглища), 25 оки сирене и 25 оки масло.

Всичките царски данъци „вергията“ (емлякъ, иджаръ) за къщите и земите плащали кесимджинъ, а не господарите на земята.

Къщите съ собствеността на кесимджинъ, които сами си ги правят и поправят, „агата ни недаваше ни дървие отъ гората си, ако си насъчехме плащахме му.“ Всички домашнъ добитъкъ принадлежи тъй също на селенина. Отъ горитъ (коринтъ) и пасбищата ползватъ се и кесимджията и агата.

Водениците по нѣкои мяста съсобствеността на оногова, който я направи и недава никакъвъ кесимъ. Но въ Драголевци, напримѣръ, нѣма воденица, защото бега искаль голъма „кирия.“ Въ Горни Кобиле плащали за три воденици по 30 гроша на годината, макаръ бега да не земалъ никакво участие въ направата на воденицата. Чешлянчени плащали за двѣ воденици по 30 гроша. Въ Църна Рѣка Юнузъ бегъ искаль да земе воденицата и не допушталъ три години да мелятъ; селените мѣли нощемъ скришната или ходяли единъ часъ далеко въ Мазарачево на воденица.

Кесимджията обработва бащинията си наследствено. Умрели бащата, неговите синове раздѣлятъ си безъ да платятъ бега, земата и ако имъ е недостаточна, отварятъ нова угарь. Бега, кога излѣвалъ по селата, притурялъ само на всѣ братъ по новъ кесимъ, за друго не се грижаль. Чини се, че той не е ималъ право да испади кесимджията отъ бащинията му; баремъ ни единъ отъ испитвателите селени неможи да ни покаже подобенъ дѣйствителенъ случай. Наопаки, много кесимджии, оставили доброволно, поради тежките давания, бащинията си и се преселявали на друго място. Въ такъвъ случай господарътъ — ага билъ длѣженъ да мудаде награди за къщата, която селенина си направилъ и, следъ преселяването си, напушта.

(Слѣдва)

миналата 1879 година, купува отъ Мустафа Ахмедовъ Нишли, едно лозе и едно място находящи се у бърдото „Градецъ“ Видинско окръжие, за 6,100 гроша, пари които ги броилъ на пълно на продавачътъ, който оставилъ градъ Видинъ, безъ да даде потрѣбните документи на купувачътъ.

Тъжителътъ Пътруцъ Димитровъ въ поддържане на искътъ, представи свидетелство отъ страна на достоенъ свидѣтели че горѣказаните недвижими имущества купилъ отъ тъжимийтъ Мустафа Ахмедовъ за 6,100 гроша, пари които броилъ на продавачътъ.

Съдѣтъ.

Като има предъ видъ:

Че, това дѣло е гражданско;

Че Пътруцъ Димитровъ, се тъжи противъ Мустафа Ахмедовъ Нишли, който като му продалъ едно лозе и едно място за 6,100 гроша, не му далъ нужните документи:

Като зима въ внимание:

Че отъ вѣтникътъ е призованъ съ повѣстката № 167 публикувана троекратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ не се яви въ засѣдането лично или чрезъ повѣренникъ;

Че отъ свидѣтелството дадено отъ община на село Алваджи, на 28 май тауцата година, се види че тъжителътъ купилъ отъ тъжимийтъ едно лозе и едно място за 6,100 гроша, пари които броилъ на пълно продавачу.

На основание ст. ст. 115 т. 3, 117, 134, 161 и 281 т. 1 отъ Временните Правила за устройството на сѫдебната частъ.

Задочно рѣши:

Припознава, че Мустафа Ахмедовъ Нишли бивши жителъ на градъ Видинъ, продалъ Пътруцу Димитрову, отъ село Алваджи, Видинско окръжие, едно лозе и едно място, находящи се у бърдото „Градецъ“, Видинско окръжие, между съѣди: пасището, мястата на Димитъ Стефановъ, пътъ и лозето на Ибраимъ, за шестъ хиляди и сто гроша пари, които приель на пълно отъ купувачътъ, безъ да му даде потрѣбните документи за владѣніе; и.

Задължава продавачътъ Мустафа Ахмедовъ нашли, да даде Пътруцу Димитрову — купувачътъ нужните документи за сторената продажба.

Осѫджа Мустафа Ахмедовъ Нишли, да плати на Пътруцу Димитровъ сѫдебни и други разноски шестъ десетъ фр.

Настоящето рѣшеніе е неокончателно.

Задъчно осѫжданието може да го обтѣжи предъ Софийския Областенъ Апелативенъ Съдъ, въ два мясячни срокъ отъ денътъ на обнародванието му въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 284 и 290 отъ Временните Сѫдебни Правила.

На първообразното подписаніе: Предсѣдателъ И. Титоровъ, почетни членове: Мико Гицовъ и Лападатъ Флоровъ

Огъ първообразното вѣро:

Предсѣдателъ И. Титоровъ.

И. Д. секретарь И. С. Геновъ.

1—(115)—3

Ловчански Окръженъ Съдъ.

Запрошеніе.

№ 27.

По Сѫдебното опреѣдѣление № 35 отъ 19 августъ 1880 год. и на основание ст. 243 и 248 на Врем. Сѫдебни Правила по устройството на Сѫдебната частъ въ България, налага се запрѣщение върху: единъ домъ и два дюкени въ единъ дворъ въ Троянъ на Марко Власовъ съ съѣди: Свѧщ. Никола, Илия Власовъ и отъ двѣ страни пътъ, и то срещу иска, заявъ въ Съда отъ Калча Ивановъ изъ Песаровската маѣла (Плѣвненско Окръжие) въ количеството (8469.) и $\frac{1}{4}$ осемъ хиляди четиристотинъ и шестдесетъ и деветъ, и четвъртъ гроша.

Продседателъ М. Хр. Радославовъ.

Секретарь Н. Лазаровъ.

2—(102)—2

Орѣховски Окръженъ Съдъ.

Рѣшеніе

№ 782.

Въ Сѫдебното си засѣданіе отъ 28 юлий 1880 год. подъ предсѣдателството на предсѣдателътъ Лука Радуловъ и въ присъствието на постостоянниятъ членъ Тома Младеновъ и изборниятъ членъ Марко Цаковъ Секретарь Младенъ Павловъ.

Въ присъствието на ищещъ Георги Райковъ изслуша дѣлото му съ Кара Ахмеда жителъ отъ градъ Орѣхово.

Обстоятелствата на дѣлото:

На 24 септемврий 1879 год. Георги Райковъ по-

даде прошение въ Съдътъ, което е заведено подъ № 1097. съ което тегли на Съдъ Кара Ахмеда за дѣлътъ, отъ гроша 1506 споредъ тѣфтерътъ му; и по неже помянжтийтъ Кара Ахмедъ е забѣгналъ и му е неизвестно мястожителството, моли да се призове чрезъ вѣстникътъ. Съдътъ, съгласно ст. 115 п. 3. отъ вр. Съд. Правила, съ призовката № 1416, обнародвана въ Държавниятъ Вѣстникъ брой 11 отъ 1879 призоваго да се яви въ шестъ месѣчъ срокъ за да отговоря за предявения противъ него искъ.

Въ днешното засѣданіе представи се само ищещътъ и заяви понеже: е изминалъ шестъ месечниятъ срокъ и отвѣтникътъ му не се е явилъ моли да му се позволи да се обясни и да се издаде задочно рѣшеніе.

Съдътъ на основание ст. 281. п. 1. позволи му да се обясни; който заяви, че, Кара Ахмедъ презъ 1877 год. търгувалъ отъ дюгенътъ му разни стоки отъ които му останалъ длѣженъ 1506 гр. които се доказватъ отъ тѣфтеръ ту и който като не му е заплатилъ моли Съдътъ да го осуди да му заплати парите и Сѫдебните разноски, които е направилъ до сега и ще постѣдуватъ до исплащанието имъ.

Съдѣтъ.

Като пригледа тѣфтерътъ на ищещътъ и се увѣри че дѣйствително има да зима отъ Кара Ахмедъ хиляда и пятьстотинъ и шесть гроша.

Въ името на Негово Височество

Александъръ I

Български Князъ

Рѣшава: Приема искътъ на Георги Райковъ за основенъ и осѫдъ Кара Ахмеда да му заплати гроша хиляда и пятьстотинъ и шесть и сѫдебни разноски фр. 45. четиридесетъ и петъ.

Това рѣшеніе, на основание ст. 127, 281. п. 1 284, и 290, издава се задочно съ право за възвѣзъ въ Софийскиятъ Обласенъ Съдъ въ два месѣчни срокъ отъ денътъ на обнародванието му въ „Държавниятъ Вѣстникъ“.

Издадено и четено въ явно засѣданіе, днес на 28 юлий 1880 год. въ Г. Орѣхово.

На подлинътъ подписаніи Предсѣдателъ Лука Радуловъ, Постоянниятъ членъ Тома Младеновъ и изборниятъ членъ Марко Цаковъ, Секретарь Младенъ Павловъ.

Предсѣдателъ Лука Радуловъ

Вѣро, Секретарь: М. Павловъ.

1—(111)—1

Берковски Окр. Управителни Съвѣтъ.

Обявление

№ 631.

Берковски Окръжъ. Управителни Съвѣтъ днес издава подъ наемъ съ наддаваніе за едно пасене, т. е. за настоящата зима само, да се хранятъ свине, всичката жиръ която се намира по Буковитъ дървета въ Правителственниятъ Берковски Балканъ, на която жиръ окончателното наддаваніе ще се свърши на 25-и текущаго мѣсѣца послѣ пладне въ салата на Съвѣта. За това желаящите да наддаватъ, може да дохождатъ въ канцелариата на Съвѣта да записватъ наддаванията си всѣки денъ, освѣнъ празничните и Недѣли дни.

Берковица 4-ий септемврий 1880 г.

Предсѣдателъ И. Табаковъ.

Главенъ-Секретарь Г. Клисурски.

2—(112)—3

Ловчански Окр. Управителенъ Съвѣтъ.

Обявление.

№ 1529.

Ловчански Окръжъ. Управителни Съвѣтъ, съгласно предписането на Г-на Окръжъ. Управителъ отъ 20 т. подъ № 1804, честь има чрезъ настоящето си да обяви, че дава на публично намаляване съ поединични цѣни:

1. Всичката направа на мостоветъ на р. Витъ, Калиникъ, Сухий Долъ и Червени Долъ по новостроющето се шоссе Ловчич-Албаница; 2. Ваденето на камънитъ отъ дамарътъ; 3. Издѣлането имъ; 4 изработването на дървени материали и 5 цементъ. Търгътъ на намаляването ще почне отъ 1-ий и ще се свърши на 20-и септември тая година, всѣкий денъ освѣнъ празниците отъ 9 до 12 предъ и отъ 2 до 5 слѣдъ пладня.

Желаещите да се завземятъ за тая работа, нека благоволятъ да се явятъ въ означените дни въ канцелариата на Съвѣта, гдѣто и ще видятъ условията и плановете на мостоветъ.

Ловечъ 21 августъ 1880 год.

Предсѣдателъ Д. Н. Пшиковъ.

2—(91)—2 Членъ Секретарь И. Т. Драсовъ.

Ловчански Окръжен Съдъ.

Призовка

№ 1544.

Ловчански Окръжен Съдъ на основание ст. 115. (п. 3.) отъ Врем. Съдебни Правила за устройството на Съдебната част въ България, призовава Турчина Ломчалжолу Чолакъ Мехмеда Мустафовъ бивши жител отъ гр. Ловечъ, а сега съ неизвестно мястожителство, бъжеанецъ въ Турско, да се яви или лично или чрезъ свой повъреникъ въ Съдътъ, въ срокъ отъ шест месеци отъ троекратното публикуване на тая призовка.

Той се вика по молбата на Яка Мишоновъ отъ г. Плевенъ, който предави върхъ него искъ за (26.) двадесет и шесть Руски пола и 1½. франкъ.

Въ случай на неявяването му Съдътъ ще постгни съгласно съ Ст. 281 п. I. отъ горѣупоменжтъ Правила. Г. Ловечъ, 23 август 1880 г.

Прелѣдатъ М. Хр. Радославовъ
Секретарь Н. Лазаровъ.

1—(104)—3

Никополски Окръжен Съдъ.

Призовка.

№ 2132.

Жителите изъ село Ново-Новачени (Никополско Окръжие) Веко Танасовъ, Русе Блашовъ, Ганчо Иванчовъ и Кръстю Митювъ, чрезъ писменната си молба забѣгана въ входящата книга подъ № 317, призоваватъ на съдъ жителите изъ село Санадиново (същия окръгъ) Хава и Фатме Хажи Халилови да сега живуши за граница въ Цариградъ, за една гора въ околнота на село Санадиново, въ стойност 5500 гроша.

Съгласно 115 § 2 и 117 статии отъ Временните Съдебни Правила призоваватъ се казанитъ Хава и Фатме Хажи Халилова да се явятъ въ Никополски Окръжен Съдъ, сами лично или чрезъ законенъ повъреникъ, въ четири месеца срокъ отъ денъта на последното публикуване на настоящата призовка.

Въ случай на неявяване Съдътъ ще постгни съгласно 1-й пунктъ 281 статия отъ Временните Съдебни Правила

Предсѣдателъ. Щукевъ:
2—(107)—2 Секретарь Д. Найденовъ.

Русенски Окръжен Съдъ

Призовка.

№ 5711.

Русенскиятъ Окръжен Съдъ съгласно ст. 114 отъ Врем. Съд. Правила, призовава Петра Н. Кермекчиева мъстенъ жител а живущъ сега задъ граница въ Букурещъ (Румъния) да се представи въ този съдъ лично или чрезъ законенъ повъреникъ най-късно слѣдъ 4 месеци отъ последнитъ пъти на троекратното публикуване на тая призовка, съгласно п. 2 отъ ст. 115 отъ Вр. Съд. Правила, за да отговори на заявения срещу него искъ отъ 65,000 франка, отъ Ивана Симеонова жител въ г. Русе.

Въ случай че се неяви, съдътъ ще постгни съгласно ст. 126—128 и 281—284 Вр. Съд. Правила.

Предсѣдателъ Д. Мариновъ.
1—(114)—3 Секретарь С. Марковичъ.

Свищовски Окръжен Съдъ.

Призовка

№ 3049.

Свищовскиятъ Окръжен Съдъ на основание на ст. 114 отъ „Временните Правила за устройството на Съдебната част въ България“, Призовава Мюслюманинъ-тъ Молла Мустафаолу Хаджи Хафузъ-Мехмедъ-Емина, бивши жител на градъ Свищовъ, а сега находящъ се въ мястността „Чанакъ Кале“ (Европейска Турция), да се представи съгласно съ ст. 115 п. II отъ Съдебни правила, лично или чрезъ свой законенъ повъреникъ, най-късно слѣдъ четиремесеченъ срокъ, считай отъ денъта на последното троекратно публикуване на тая призовка, за да даде надѣжнитъ си възражения противъ заявлениетъ срещу него искъ отъ 4100, четири хиляди и сто гроша по записъ отъ Свищовскиятъ жител Иванъ Мариновъ.

Въ случай на неявяване, Съдътъ ще постгни съобразно съ ст. 218 п. I отъ горѣупоменжтъ правила.—

Предсѣдателствующий Христ. Г. Лазаровъ
Секретарь Т. Мироновъ.

1—95—3.

Балчикски Окръжен Съдъ

Обявление.

№ 1709.

На основание испълнителни листъ издаденъ отъ Варенски Окръжен Съдъ на 23 февруари т. г. № 1388, подписаний членъ при Балчикски Окръжен Съдъ, обявлявамъ за всеобщо знане, че отъ 22 октомври т. г. ще се почне при съда публичната продажба съ наддаване на една едноетажна магазия съ три отдѣления и двѣ стани за живѣнѣе и ще се продължи 61 день.

Магазията принадлежи на Михалакя Параковъ (наричанъ теже Варнах Михалаки и Буюкъ Михалаки) и се намира въ градъ Балчикъ.

Тази недвижимостъ не е заложена никому и ще се продаде за удовлетворение иска (977,217½ девет стотинъ седемдесет седем хиляди двѣстѣ седемнадесет гроша и двадесет пари, на Анастаса Андроника и Атанаса Буюка Варненски жители и всичкитъ съдебни бории до испълнението на това рѣшеніе.

Продажбата ще захвате отъ (10,000) гроша и ще се извърши съобразно съ ст. ст. 452, 454, 456, 458, 461 463 и 465 отъ Временните Съдебни Правила. Желающите да купятъ горѣупоменжтата недвижимостъ нека се представятъ въвърхъ денъ въ канцелярията на Съда отъ часътъ 9 предъ пладнѣ до 4 слѣдъ пладнѣ.

Балчикъ, 21 август 1880.

Членъ испълнителъ А. Савовъ.

Пом. секретарь Д. Даракчиевъ.

1—(105)—2

Ловчански Окръжен Съдъ.

Обявление

№ 204.

Правителственъ Членъ на Ловчански Окръжен Съдъ Анастасъ П. Хитровъ, съгласно Ст. 455. на Временните Съдебни Правила, обявявамъ, че на 24 септември 1880 год. въ канцелярията на Ловчански Окръжен Съдъ ще се почне публичната проданъ на долгъ слѣдующий недвижимъ имотъ, който принадлежи на Васила Пенчовъ отъ Ловечъ.

1.) единъ дюкенъ въ г. Ловечъ на Кюлюкъть, на земята, съ камане а горѣ покрить съ плочи, джлина и ширина по шест метра, и височина седем метра; този имотъ ще се продава по възискане испълнителнитъ Листове издадени отъ Ловчански Окръжен Съдъ, първий подъ № 10. януари 10 год. 1880 вторий подъ № 19. януари 29 год. 1880 Описанитъ имотъ не е заложенъ никому; първа цѣна е турена (600) шест стотинъ франка изазени курсъ, и отъ тая цѣна ще се почне проданъта, която съгласно чл. 465. на Временните Съдебни Правила ще се продължи 61. день.

Правителственъ Членъ Анастасъ П. Хитровъ.

1—(97)—2

Обявление

№ 230.

Правителственъ Членъ на Ловчански Окръжен Съдъ Анастасъ П. Хитровъ съгласно съ ст. 455 на Временните Съдебни Правила, обявявамъ че на 19 септември 1880 год. въ канцелярията на Ловчански Окръжен Съдъ, ще се почне публичната проданъ на долгъ слѣдующите недвижими имоти, които принадлежатъ на Исмаилъ Хакъ Бея отъ Ловечъ.

1. Една нива 90 дююма въ Лепенополь (ловчанско оръжие) оцѣнена за 1350 гроша.

2. Една нива 850 дююма въ Лепенополь оцѣнена за 12750 гроша.

3. Една ливада отъ 150 дююма въ Лепенополь оцѣнена за 2250 гроша.

4. Една нива 100 дююма въ Лепенополь оцѣнена за 1500 гроша.

5. Една нива 450 дююма въ Лепенополь оцѣнена за 6750 гроша.

6. Една ливада 18 дююма, въ Азъ Айтъ оцѣнена за 270 гроша.

7. Една ливада 25 дююма въ Лепенополь оцѣнена за 375 гроша.

8. Мѣсто празно отъ чифликъ въ Лепенополь единъ дююмъ оцѣнено за 20 гроша.

9. Една нива 120 дююма въ Лепенополь оцѣнена за 1800 гроша.

10. Мѣсто отъ къща въ Ловечъ три лехи, оцѣнено за 500 гроша.

11. Една нива 60 дююма въ Лепенополь оцѣнена за 900 гроша.

12. Мѣсто отъ нива 200 дююма въ Лепенополь оцѣнена за 900 гроша.

Тѣзи имоти се продаватъ по възискане на Х. Христа Колювъ отъ Дрѣново, възъ основание испълнителни листъ, издаденъ отъ Ловчански Окръжен Съдъ подъ № 121 отъ августъ 8.

Описанитъ имоти не сѫ подъ залогъ, и оцѣнението имъ е отъ чаршийски курсъ, отъ която цѣна ще се почне проданъта съгласно ст. 465 на Врем. Съд. Правила, ще се продължи 61 дена.

Правителственъ Членъ Анастасъ П. Хитровъ.
1—(98)—2

Плевенски Окръжен Съдъ.

Обявление

№ 836.

Долуподписаний Стефанъ Пановъ, Правителственъ членъ на Плевенски Окръжен Съдъ, на основание на рѣшението на съдящий Съдъ, отъ 24 октомври 1879 година, което е възло въ законна сила, и съгласно съ испълнителни актъ отъ 22 януари 1880 год. подъ № 57, обявлявамъ за знане на куповачите, че отъ троекратното публикуване въ „Държавни“ Вѣстникъ, въ продължение на шестдесет и единъ дни, ще се продаватъ съ наддаване недвижимите имоти, принадлежащи на Наслѣдниците на покойниятъ Какачъ Мустафа, жител отъ селото Руци (Плевенско Окр.), които — състоятъ отъ:

1) Едно бранице отъ 4 дююма, нахояща се въ Студенецъ, помежду съсѣди: Боджоолу Молла Мустафа, и мерата селска.

2) Едно лозие 2 дююма, съсѣди; Пачоолу Мехмедъ Узунолу Гаджовала.

3) Половинъ оджакъ воденица нахояща се въ Панега, заедно съ една нива, отъ 2 дююма, съсѣди: Иото Тодоровъ, Боджоолу, Айвазолу и Панега.

4) Една нива въ алията, отъ три дююма, съсѣди: отъ двѣстѣ страни, пътъ и отъ третата страна Чолакъ Исмаилъ.

5) Една нива, нахояща се въ трънката състояща отъ три дююма, съсѣди: отъ двѣстѣ страни, Стоянъ Вълевъ, отъ другата водотѣкъ и отъ четвъртата Чолакоолу Ахмедъ.

6) Една нива нахояща се до червенобрѣженската мера, отъ петъ дююма, съсѣди: пътъ, и Боджоолу, Мито и Червенобрѣженската мера.

Всичкитъ тѣзи имоти се нахоядатъ въ мерата на селото Руци (Плевен. Окр.) и се секвостириани, за исплащане, дългътъ на рѣченитъ къмъ Анастасъ Ионовъ, повъреникъ на Молла Асанъ, жител изъ същото село Руци въ сумма отъ 4098 гроша.

Плевенъ 31 август 1880 г.

Правителственъ Членъ С. Пановъ

1—(119)—3

Обявление

Въ Събота на 20-и септември на кония пазаръ въ София, ще се продаватъ съ аукционъ търгъ 39 Артилерийски коне.

Началникъ на Софийското Артилерийско отдѣление

Майоръ Декинлейнъ.

МАГАЗИНЪ

съ военно офицерски вещи

Николая Димитриевича Токарева

на Дерабасовската улица, домъ № 13

въ Одесса.

(съществува отъ 1838 год.)

Форменни военни офицерски и солдатски принадлежности: форменни вещи за чиновници отъ всичкитъ класове и министерства и за полицейските стражи. Руски и иностранны ордени и разни знакове за отличие; яки и ръжави общити. Баштъци сукнени, трикови и гутаперчеви. Непромокаеми мушамени форменни плащове, вълнени и гутаперчеви. Ръжавици кожаны отъ замъкъ, форменни шапки, кончета, сабли, шапки и др. т. Разни издѣлія отъ Варшавско сребро, както: лажици, вилки, ножове и други принадлежности за маса. Икони съ сребърни, по златени и отъ просто сребро ризи, отъ най-добрытъ московски майстори и фабрики. Кивотъ за икони. Умоляватъ ся покупателите да пращатъ поръжките си за каквото да е